

Badanie wydajności problemu producentów i konsumentów w podejściu synchronicznym i asynchronicznym.

Autor: Michał Stefanik

Cel

Badanie miało na celu porównanie sprawności działania dwóch podejść do problemu producentów i konsumentów. Pierwsze z nich to synchroniczny bufor korzystający z podwójnych blokad. Drugie jest oparte na wzorcu projektowym ActiveObject. Dodatkowe parametry rozpatrywane w badaniu to:

- liczba producentów
- liczba konsumentów
- ilość wykonanej pracy pomiędzy kolejnymi akcjami agentów tj. produkcją lub konsumpcją

Metoda badania

Eksperyment polegał na mierzeniu wybranych metryk przy wybraniu określonej liczby producentów, liczby konsumentów, ilości wykonanej pracy.

Pseudokody agentów (producentów, konsumentów)

W przypadkach asynchronicznych została dołożona dodatkowa zmienna `$workCounter$` określająca ilość pracy wykonanej pomiędzy sprawdzeniem dostępności wyniku dostępu do bufora. W przypadkach synchronicznych wartość ta zawsze wynosi 1.

- synchroniczny producent:

```
while (true) {  
    listToPut = randomList(bound); // lista losowych wartości o długości  
<1, bound>  
    syncBuffer.put(listToPut); // blokujące wstawienie elementów z listy do  
    bufora  
    doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy  
}
```

- synchroniczny konsument

```
while (true) {  
    n = random(bound); // losowanie liczby z przedziału <1, bound>  
    syncBuffer.get(n); // blokujące pobranie n elementów z bufora  
    doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy  
}
```

- asynchroniczny producent

```
while (true) {
    listToPut = randomList(bound); // lista losowych wartości o długości
    <1, bound>
    futureList = asyncBuffer.put(listToPut); // zlecenie wstawienia n
    elementów do bufora ze zwrotem obiektu typu future
    workCounter = 0; // licznik wykonanej pracy
    while (futureList.isNotReady()) {
        doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy
        workCounter++;
    }
    doneWork.append(workCounter); // dopisanie do zewnętrznej listy liczby
    powtórzeń pętli
}
```

- asynchroniczny konsument

```
while (true) {
    n = random(bound); // losowanie liczby z przedziału <1, bound>
    futureList = asyncBuffer.get(n); // zlecenie pobrania n elementów z
    bufora ze zwrotem obiektu typu future
    workCounter = 0; // licznik wykonanej pracy
    while (futureList.isNotReady()) {
        doWork(amount); // wykonanie n razy pewnej pracy
        workCounter++;
    }
    newList = futureList.getValue()
    doneWork.append(workCounter); // dopisanie do zewnętrznej listy liczby
    powtórzeń pętli
}
```

Metryki

1. Rzeczywisty czas potrzebny na pobranie co najmniej 500000 elementów z bufora
2. Średnia ze średniej pracy producentów wykonanej pomiędzy dostęпами do bufora (średnia średnich workDone) w czasie działania programu.
3. Średnia ze średniej pracy konsumentów wykonanej pomiędzy dostęпами do bufora (średnia średnich workDone) w czasie działania programu

Wszystkie te metryki są liczone na raz, więc przez czas działania programu rozumiemy czas po którym bufor obsłuży co najmniej 500000 elementów.

W uproszczeniu: dla każdego producenta mamy listę liczników (doneWork). Dla każdego producenta liczymy średnią pracę. Na koniec liczymy średnią pracę wszystkich producentów (średnią z tych średnich). Analogicznie dla konsumentów.

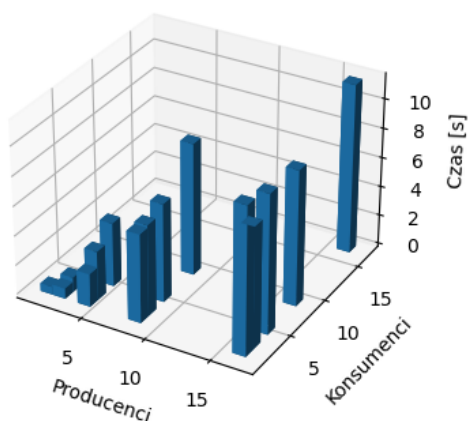
Badane parametry

- Liczba producentów: 1, 2, 4, 8, 16
- Liczba konsumentów: 1, 2, 4, 8, 16
- Liczba wykonanej pracy: 10, 100, 1000

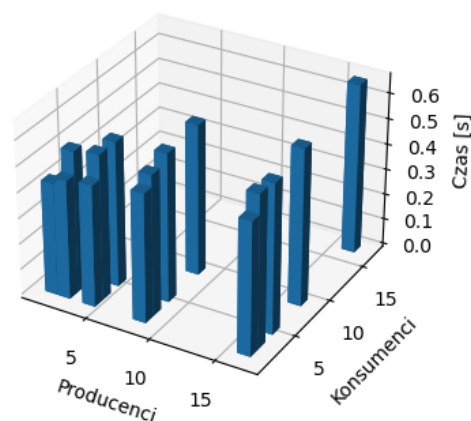
Liczba producentów jest zawsze większa lub równa liczbie konsumentów

Wyniki

Czas wykonania programu asynchronicznego dla pracy=10

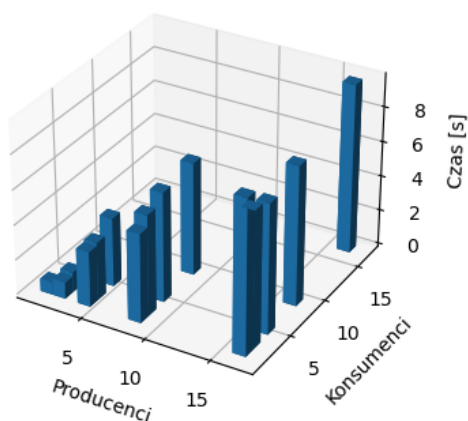

Czas wykonania programu synchronicznego dla pracy=10.

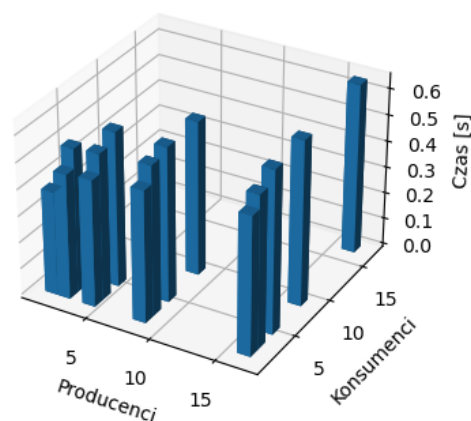

Rysunek 1. Porównanie czasów wykonania dla pracy=10

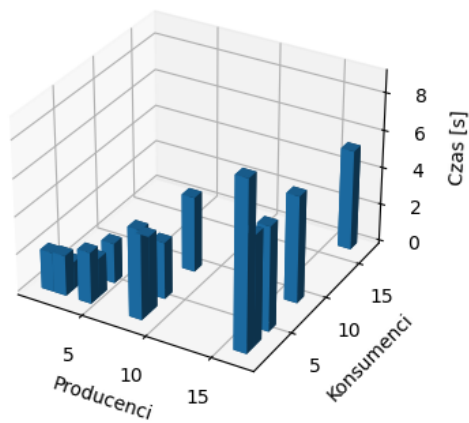
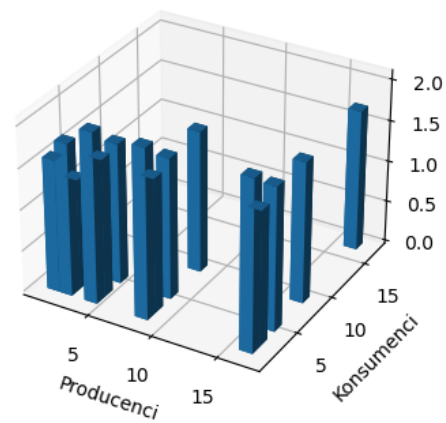
Czas wykonania programu asynchronicznego dla pracy=100

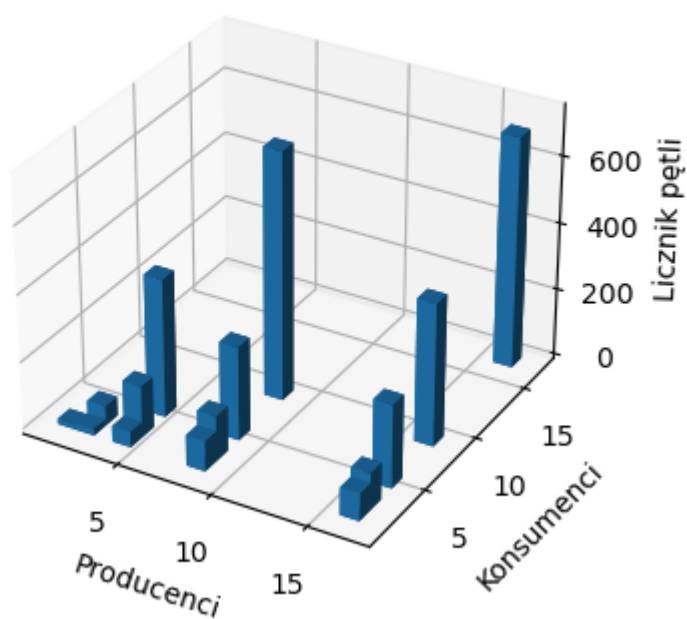
Czas wykonania programu synchronicznego dla pracy=100.

Rysunek 2. Porównanie czasów wykonania dla pracy=100

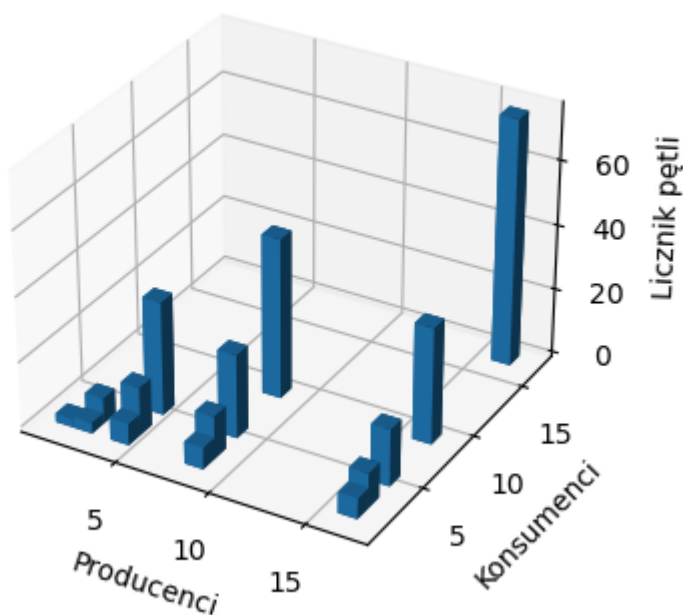
Czas wykonania programu asynchronicznego
dla pracy=1000Czas wykonania programu synchronicznego
dla pracy=1000.

Rysunek 3. Porównanie czasów wykonania dla pracy=1000

Liczba pętli pracy producenta asynchronicznego
dla pracy=10

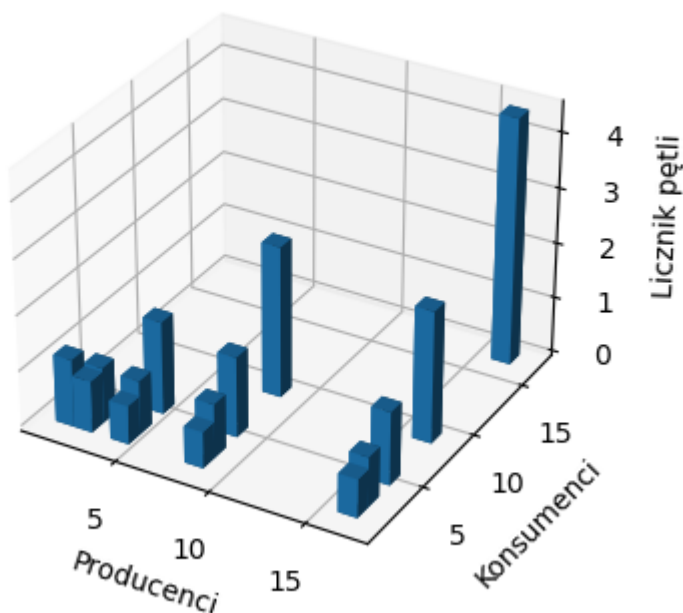
Rysunek 4. Liczba wykonania zadań (iteracji pętli) w modelu asynchronicznym dla pracy = 10

Liczba pętli pracy producenta asynchronicznego dla pracy=100

Rysunek 5. Liczba wykonania zadań (iteracji pętli) w modelu asynchronicznym dla pracy = 100

Liczba pętli pracy producenta asynchronicznego dla pracy=1000

Rysunek 6. Liczba wykonania zadań (iteracji pętli) w modelu asynchronicznym dla pracy = 1000

Wnioski

- W przypadku asynchronicznym liczba wątków (producentów i konsumentów) ma spory wpływ na czas wykonanie x operacji. W większości przypadków im więcej wątków tym dłuższy czas obsługi. Dla przypadku synchronicznego ta liczba nie miała większego znaczenia.

- Wzrost wykonywanej pracy w przypadku synchronicznym sprawiał, że czas wykonania zadania równomiernie wzrastał. W przypadku asynchronicznym wraz jeśli było mało wątków i to szybsza była wersja z małą ilością pracy, natomiast w przypadku wielu, szybsza okazywała się wersja z dużą ilością pracy. Może być to spowodowane przez mniej dostępów do współdzielonej kolejki blokującej.
- Wzrost wykonywanej pracy w modelu asynchronicznym sprawiał, że w przypadku dużej ilości wykonywanej pracy stosunkowo malała. Być może jest to spowodowane przez rzadsze zlecanie pracy wątkowi koordynującemu dostęp do bufora.
- W zastosowanej implementacji w każdym przypadku model synchroniczny okazał się szybszy. Jednak potencjalnie mógłby okazać się lepszy w przypadku dużej ilości pracy do wywołania między kolejnymi dostęпами do bufora. Inny przypadek który mógłby faworyzować podejście asynchroniczne to taki, gdzie nie mamy bezpośredniej możliwości wpływać na dostęp do bufora, lub jest on bardzo wolny jak na przykład w systemach rozproszonych.